

Xét nghiệm Greiger cho ra kết quả âm tính phóng xạ gamma. Cần nói thêm rằng phóng xạ gamma là loại ít phát hiện nhất.

Ngày 17/11/2006 khoa cấp cứu của [Bệnh viện] University College Hospital (UCH, London) tiếp nhận một bệnh nhân mà sau này trở thành một trường hợp làm rung động y khoa phương Tây. Bệnh nhân có triệu chứng mất ngủ, tiêu chảy, ói mửa dữ dội, nhưng không có dấu hiệu nhiễm trùng trực tràng. Bác sĩ nghi ngờ ông bị ngộ độc thực phẩm, có lẽ do nhiễm phóng xạ.

Nhưng xét nghiệm sau đó không thấy phóng xạ. Xét nghiệm Greiger (đo lượng phóng xạ) hoàn toàn âm tính. Không ai biết ông mắc bệnh gì. Các bác sĩ nghi ngờ nhất của bệnh viện UCH và các bệnh viện khác cũng không đi đến một chẩn đoán dứt khoát.

Bên nhân là Alexander Litvinenko, một cựu sĩ quan tình báo KGB của Nga và là một người đi kháng nghị tại Nga. Trong khi bác sĩ không biết ông mắc bệnh gì, thì Litvinenko không nghĩ gì đến bệnh truyền của mình: ông bị Kremlin ám sát bằng đầu độc. Litvinenko tố cáo rằng chính những người đến Kremlin ra lệnh giết ông ta, mà còn tiêu diệt bất cứ ai dám phê phán Tổng thống Putin. Truyền hình của Litvinenko cung cấp cho thế giới một vũ khí ám sát của thế kỷ 21 với kỹ thuật cao.

Vào thập niên 1990s, Litvinenko được cử đầu tiên vào các tình báo Nga (KGB) và giao nhiệm vụ đầu tiên tranh chấp những. Nhưng sau khi nhận nhiệm vụ công báo lâu, Litvinenko trở nên bất mãn với cách làm việc của các quan tình báo tại thời gian này.

Năm 1998, Litvinenko và vài đồng nghiệp tổ chức một buổi họp báo lớn, ông và đồng nghiệp phớt lờ một số truyền thống để đưa danh tính trong khi trở lại phòng và các giới báo chí và những tiêu cực mà ông và đồng nghiệp công kích trong các quan tình báo.

Năm 2000, Litvinenko quy tụ một nhóm đầu tiên của Nga và xin từ nhiệm chính trị Anh. Trong thời gian Anh, Litvinenko tiếp tục tố cáo Putin với đầu tiên danh. Trong một cuốn sách do ông viết, Litvinenko cho biết các quan tình báo FSB (trước đây là KGB) đã tiến hành một loạt đánh bom vào các khu chung cư của nhóm người Chechen đòi li khai khỏi liên bang Nga, để

Putin sẽ dùng làm cái cớ xâm lăng Chechnya. Litvinenko còn đi u tra cái chết của phóng viên Anna Politkovskaya, người phê phán chính sách của Putin một cách nặng nề. Năm 2007, Kremlin tố cáo Litvinenko phản bội, đã tiết lộ thông tin mật của Nga cho tình báo Anh, và chết i danh đó cũng để để kết án tội hình ông dù ông sống ngoài nước Nga.

Cái chết của Litvinenko bắt đầu vào ngày 1/11/2006, khi ông đi ăn tối cùng hai người đồng nghiệp tại tình báo cũ và nay là doanh nhân Dmitry Kovtun và Andrei Lugovoi tại khách sạn Millennium.

Sau buổi ăn tối ở nhà mình đó, Litvinenko bị tiêu chảy, ói mửa, và rơi máu trong bồn tắm. Ngày 3/11/2006 Ông được đưa vào Bệnh viện Barnet ở phía Bắc London, nhưng bác sĩ đó không chẩn đoán được ông mắc bệnh gì. Vì tình trạng sức khỏe của Litvinenko càng ngày càng trở nên nghiêm trọng, nên bác sĩ quyết định chuyển ông đến UCH vào ngày 17/11/2006.

Khi nhập viện UCH, tình trạng của Litvinenko càng ngày càng tồi tệ hơn. Da ông còn trở nên nhợt nhạt màu trắng của 4 bệnh nhân chung quanh phòng bệnh. Đến ngày 22/11/2006, bác sĩ phải đặt ống thở ông thở. Trong khi đó, huyết áp của bệnh nhân này khác (gan, thận, phổi, v.v...) trong bồn tắm Litvinenko ngừng hoạt động theo từng ngày.

Hệ thống miễn dịch cũng suy sụp nhanh chóng, với lượng bạch huyết cầu giảm nhanh như đá rơi từ trên cao xuống đất. Các bác sĩ cố gắng lấy tủy xương để làm xét nghiệm, nhưng họ không cách gì lấy được mẫu máu. Các bác sĩ bệnh lý nghi ngờ rằng các tế bào phân chia đã bị đầu độc, nhưng họ không biết chết gì là thủ phạm.

Xét nghiệm Greiger cho ra kết quả âm tính phóng xạ gamma. Cần nói thêm rằng phóng xạ gamma là loại dễ phát hiện nhất. Một khi đã loại trừ khả năng phóng xạ gamma và thallium, các bác sĩ và nhà khoa học nghĩ đến một chất khác, nhưng danh sách các chất này rất dài, nên không dễ gì phát hiện được.

Trở lại với câu chuyện của Litvinenko là một trường hợp cụ thể mà đi vào y khoa Anh. Đó là hệ quy chiếu để lý giải mẫu nước tiểu của bệnh nhân gửi cho Các vũ khí nguyên tử (Atomic Weapons Establishments, AWE) để phân tích.

Một trong những chất phát tán phóng xạ alpha mạnh nhất là một isotope (chất đồng vị) có tên là polonium-210 (84 protons và 126 neutrons), thường được sản xuất để dùng trong các đồng vị chống tĩnh điện (antistatic).

Isotope này trở thành một tâm điểm để u tra và phân tích của AWE. Tuy nhiên, các phân tích này chỉ giúp ích gì cho binh nhân vì Litvinenko đang chết trên giường bệnh. Đến ngày 23/11/2006 thì AWE khẳng định Litvinenko bị nhiễm phóng xạ polonium-210. Litvinenko chết chỉ vài giờ sau khi chẩn đoán được xác định, và ông không bao giờ biết được mình chết vì chết gì.

Giới vật lý hạt nhân gọi polonium là “Terminator” (kẻ kết liễu), không chỉ vì nó là một chất độc u độc c c k h u h u, mà còn là một nguyên tử được sản xuất trong một qui trình có tên là “neutron capture”. Là một nguyên tử, polonium có thể tìm thấy trong vỏ trái đất như là một phóng xạ của sự phân rã uranium-238, và chiếm khoảng 1% tổng số lithium trong mà còn ngấm i ti p nh n phóng xạ hàng năm.

Lithium trong polonium mà Litvinenko bị nhiễm chỉ bằng một đũa cây kim nh. Chỉ có khoảng 100 g được sản xuất mỗi năm, và phần lớn là từ Nga.

Không giống như các chất phóng xạ khác, polonium-210 hoàn toàn vô hại nếu như nó không xâm nhập vào cơ thể con người. Nhưng một khi polonium-210 vào cơ thể con người, tia phóng xạ alpha phát tán bởi isotope có thể gây tác hại gấp 20 lần tác hại do phóng xạ gamma (thallium) gây ra.

Tia gamma có thể xuyên qua thép, bê tông, và mô con người. Các hạt alpha không thể xâm nhập một tí m gi y hay da con người. Nhưng nếu con người nuốt hay hít phải tia phóng xạ alpha (qua đường hô hấp), thì tất cả các tế bào trong cơ thể sẽ bị tổn công do đó. Hạt alpha sẽ tiêu diệt bất cứ tế bào nào bị phơi nhiễm.

Cảnh sát nghi ngờ rằng Litvinenko bị đưa đến khách sạn Millennium vào ngày 1/11/2006, và polonium có lẽ đã được hòa tan trong một chất lỏng không có mùi vị, rất dễ pha vào trà hay cà phê, trong thời gian ông ta tiếp khách cũ. Polonium-210 xâm nhập vào hệ thống tiêu hóa, và tiếp đó lan sang máu và khắp cơ thể, tiêu diệt các tế bào phân chia nhanh như tóc, da, bao tử, xương tủy.

Có thể Litvinenko đã bỏ đầu độc với một liều lượng lớn (khoảng 1 đến 10 gigabecquerels – một gigabecquerel bằng 1 tỷ hạt alpha phát tán trong 1 giây) hơn là liều lượng cần thiết để giết một con người. Một gigabecquerel là liều lượng tối đa có thể phóng ra 10 tỷ hạt alpha trong 1 giây. Với liều lượng này, Litvinenko không có hi vọng sống sót. Litvinenko là người đầu tiên trong lịch sử hiện đại bị ám sát bằng polonium-210.

Hai doanh nhân gặp Litvinenko tại chỗ riêng họ đang dính dáng vào cái chết của Litvinenko. Tuy nhiên, đầu vụ phóng xạ được tìm thấy tại nhà riêng của họ mà hai người này từng đi qua hay từng lưu trú. Ngay cả cửa phòng khách sạn, bàn ghế họ từng ngồi cũng có đầu vụ phóng xạ polonium-210.

Những người Litvinenko từng đi qua (những ghế máy bay, ghế xe bus, ghế xe taxi, ghế xem bóng đá, văn phòng làm việc, v.v...) cũng nhiễm phóng xạ. Ngay cả đến nay, một số khách không thể đến một số phòng khách sạn vì vẫn còn nhiễm phóng xạ polonium-210. Các giới chức y tế Anh cũng xét nghiệm hàng trăm người tình nghi bị nhiễm phóng xạ, và đến nay họ phát hiện 17 người có kết quả đáng tính cho polonium-210.

Khi Liên Xô cũ bắt tan rã, người ra mắt quan người đến những vũ khí tàn phá hàng loạt, những vũ khí giết người như polonium-210 mà Liên Xô từng sở hữu sẽ lọt vào tay của một tên kẻ bịp, những cho đến nay chúng ai biết số phận của những vũ khí đó ra sao và ai đang sở hữu chúng.

Giới y tế phương Tây thường đưa ra những bằng chứng về khoa Nga khá cằn nhằn trong việc cứu người, nhưng rõ ràng trong kỹ thuật giết người thì y khoa Nga thu được vào hàng vô địch. Việc ám sát Litvinenko được giới báo chí và khoa học xem là vụ ám sát đầu tiên của thế kỷ 21, vì lần đầu tiên một chết như polonium-210 được sử dụng để giết người một cách hoàn hảo và làm người nghi ngờ giới y khoa phương Tây.